

Nr 95.

Av herr **Lundén**, om viss ändring i 8 § lagen om enskilda vägar.

Lagen av den 29 juni 1926 om enskilda vägar stadgar i § 8 att: »I avseende på byggnadsskyldigheten svare, för fastighet, som tillhör kronan eller allmän inrättning (innefattande även ecklesiastik jord) innehavaren och för annan fastighet dess ägare.»

Genom en dylik bestämmelse kan en arrendator av ett hemman tillhörande kronan eller allmänning komma att nödgas utbetala ett oförutsett belopp utan att denne åtnjuter någon förmån därav. Byggnadsskyldigheten kan nämligen inträda efter arrendeupplåtelsen. Möjligt är att kostnaden kan åtminstone till en del överflyttas på en efterträdare, men att för arbetets fullgörande anskaffa nödigt belopp för innehavaren kan understundom ställa sig hart när omöjligt. Ett för mig bekant exempel anföres.

Några ägare till mindre hemman i en skogsbygd, avlägset boende från allmän väg, beslöto att ingå till vederbörande myndighet med framställning om förordnande av förrättningsman att indela för omläggning och underhåll till hemmanen hörande utfartsväg.

Bland de ägare, som berördes av ifrågavarande väg, finnes en skogsskift (utskift) till ett ecklesiastiskt mindre hemman. Arrendatorn, vilken nu blev ålagd en byggnadsskyldighet för ifrågavarande vägs omläggning, beräknad för hans del till c:a 2,000 kronor, har ej någon annan inkomst därav än 50 kronor årligen från ett mindre ställe, beläget inom skogsskiftet. Denna inkomst hade beräknats vid arrendeavtalets ingående. Arrendatorn är genom en svår sjukdom, som drabbat familjen, jämte andra omständigheter, urständssatt att fullgöra byggnadsskyldigheten. Det synes mig rättvist att, för att ej en för ett flertal nyttig omläggning av en väg skall hindras, ägaren och ej innehavaren svare för kostnaden och arrendatorn sedan årligen erlägger ett belopp, motsvarande nyttan av anläggningen för hans vidkommande.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta införa lagbestämmelse av innehåll, att ägaren av varje slags fastighet svare för vägbyggnadsskyldigheten.

Stockholm den 19 januari 1932.

A. W. Lundén.